

[Lis Starcke]

til, hvordan man i fremtiden kan bidrage til, at såvel beslutningstagerne som offentligheden får det bedst mulige grundlag. Der har jo også heroppefra været rejst tanker om at udgive folkeudgaver eller temahæfter, og det vil vi fra retsforbundets side støtte.

Udvalget henviser bl. a. til, at der er visse områder, hvor det ikke inden for de dengang nedfældede rammer kunne gå i dybden, så de har sådan set selv været klar over, at det resultat, de kom til, ikke var fuldstændig dækkende. Det mener jeg vil blive muligt ved at gøre et sådant udvalg permanent eller i alle tilfælde ved, at man gentager vurderingen af de sikkerhedsmæssige problemer og de ting, der ligger til grund for den forhåbentlig vældig positive bedømmelse, man ville få ud af det. Det har også været nævnt fra anden side, at det burde være løbende oplysninger, og at man muligvis skulle gøre en årlig status.

Det er altså tankerne i beslutningsforslaget, vi kan gå ind for. Vi ønsker størst mulig oplysning. Først da kan man tage virkelig stilling til, hvordan vi bedst løser sikkerhedsproblemerne i Danmark.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes, det er positivt, at så mange partier interesserer sig for dette emne. Jeg hørte godt, hvad der blev sagt sådan ind imellem. Jeg lagde navnlig mærke til, hvad der blev sagt af ordførerne for venstre og konservative. Det var en lidt underlig reaktion, synes jeg, en lidt småsur reaktion. Jeg ved ikke hvorfor. Det kan i hvert fald ikke have noget at gøre med, at man ikke tidligere har interesseret sig for disse ting, idet Seidenfadenuudvalgets arbejde jo blev startet af VKR-regeringen, oven i købet undertegnet af politikere fra de 3 partier, der indgik i den, altså også fra venstre og konservative.

Men nu har man altså brug for en attitude, der lægger selv fornuftige forslag en smule for had. Det er lidt trist, og det afslører, når alt kommer til alt, at man måske ikke interesserer sig så forfærdelig meget for at fordybe sig i udenrigs- og sikkerhedspolitiske emner, i hvert fald ikke på forskningsniveau. Det kunne jo ske, at der kom ting og sager frem, som gjorde det vanskeligt at føre den debat, man har besluttet sig for at føre. Det siger jeg, vel vidende at det også kunne ske

for det radikale venstre, men i modsætning til venstre og konservative og den traditionelle borgerlige opfattelse af disse ting har vi indset, at denne verden er under forandring, at tingenes tilstand ændrer sig fra dag til dag. Og vi har indset – for nu at holde os til det, som var ved at blive et emne forleden dag – at der faktisk er sket en hel del siden anden verdenskrig.

Hvis vi udelukkende diskuterer sikkerhedspolitik – og vi kunne i denne forbindelse sige navnlig forsvarspolitik – ud fra oplæg fra de såkaldt sagkyndige, og de er sagkyndige i øvrigt i forsvarsministeriet, er det alt for lidt, det er et alt for snævert grundlag at arbejde på. Det er et godt grundlag, de laver, det er det, de kan, det er det, de aflønnes for, det er deres job, men vi skal ikke som politikere være tilfredse med, at vi kun får tingene set fra denne side. Vi må have folk til at arbejde med disse ting, som er ubundne af det etablerede system, om man vil. Jeg forstod, at der i en række ordføreres indlæg var forståelse for det synspunkt, at det skal være et uafhængigt udvalg.

I den sammenhæng vil jeg godt gøre et par bemærkninger om udenrigsministerens ønsker til dette arbejde. Jeg er bange for, at disse ønsker – hvis de realiseres – netop vil binde udvalgsarbejdet, vil binde udvalget til nogle faste, forudindtagne forestillinger om, hvad dette drejer sig om. Det er ikke udtryk for mistillid til de etablerede kontorer i udenrigsministeriet eller i forsvarsministeriet, men jeg tror ikke, de er gearret til at lave dette arbejde, ikke i første omgang. De skal også gøre et arbejde på dette felt, men det, vi først og fremmest har ønsket, er, at vi uden for de etablerede systemer får folk, der har disse emner som professionelle job, skal vi sige forskere, der har begreb om disse ting, til at gå ind i arbejdet.

Vi har med vilje ikke lagt os særlig fast i vort oplæg, fordi vi skønner, at der kan være andre ideer, som kan være lige så gode som dem, vi har fremsat. Vi har lagt eksemplet med Seidenfadenuudvalget frem, fordi det i Danmark har været det første lidt mere professionelle arbejde på dette felt, men altså kun som et eksempel på, hvordan det kan gribes an. Vi er naturligvis meget, meget åbne over for en debat i udvalget om, hvad vi eventuelt kunne gøre i stedet for dette forslag. Jeg vil gerne sige rent ud, at vi først og